

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 137

JAFFNA, FRIDAY, 13TH MAY, 1977.

No. 18

RIGHTEOUSNESS EXALTEETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

The Evangelistic Festival

The Evangelistic Festival, of the Jaffna Diocese of the Church of South India, after a lapse of two years is to be celebrated at the Uduvil Church on Saturday, the 21st inst. The Chief Guests will be: The Rev. John Isaac, Vicar of Christ Church, Kandy, and Mrs. Kamala Isaac, Principal, Mowbray Girls' College, Kandy. Both of them are expected to speak.

Jaffna Clergymen in Australia

Rev. A. J. C. Selvaratnam, formerly Vicar of St. John's Church, Chundikuli, who left the Diocese of Colombo of the Church of Ceylon last year to take up an appointment in Samoa, is now in Australia. He has been appointed, with the effect from the 18th March, the Rector of St. David's, Frenchville, Rockhampton, by the Bishop of Rockhampton, Queensland. The Rev. Mr. Selvaratnam's duties include, in addition, the supervision of Religious Education in the schools in the Diocese.

The Rev. D. R. Ampalavanar as Visiting Professor

The Rev. D. R. Ampalavanar, Pastor of the Uduvil Church, has been invited by the Council of the Tamilnadu Theological Seminary, Arasarady, Madurai, to serve as a Visiting Professor in that Seminary for a period of one year from June, 1977. Mrs. Ampalavanar will also be joining him during that period.

The Rev. Mr. Ampalavanar, at the moment, is attending a five weeks' Consultation on Evangelism at Singapore, organised by the Haggai Institute — an International organisation which promotes Evangelism in the Churches.

Father of Family Planning dies at 88

Dr. Amarasingham Edward Duraisamy, O. B. E., J. P., a well-known resident of Kuala Lumpur for over three-quarters of this century, a popular and able doctor, philanthropist and social worker was called to eternal rest on the night of the 11th April, 1977. Having been in feeble health but active in recent years, he died peacefully after being bed-ridden a few days. Dr. Duraisamy came to Malaysia from Ceylon in 1909 and graduated from the King Edward VII Medical School in 1913. In 1914 he was appointed to the Rockefeller International Health Commission to investigate the high incidence of Malaria and

Hookworm in the State of Perak, Malaysia. He served as Government Medical Officer-in-charge in various districts of Malaysia till 1941 when he retired and went into private practice. In 1938 he was instrumental in the formation of the first Family Planning Committee and was the first Chairman of the Family Planning Association of Malaysia. He was Patron of the Association until his death. As a post-war Municipal Council Member, he also persuaded the Municipality to set up welfare clinics in Kuala Lumpur. He received the Selangor J. P., and O. B. E. for his meritorious services in this department.

The funeral was conducted by the Pastor of the Methodist Tamil Church in Kuala Lumpur of which he was an active member for long years. Dr. A. R. Kandiah gave the eulogy at this service held at his residence on the morning of the 13th April. He leaves behind to mourn his loss his wife Lily, his first wife Satkunam having pre-deceased him, son Mr. R. D. Amarasingham, daughters Paramsothy, Satkunasoathy and Gnana-sothy, sons-in-law Mr. S. J. V. Ponniah, Dr. D. M. Thuraiappah and Mr. Louis Paul, and twelve grand-children.

A Service of Remembrance and Thanksgiving was held in the Methodist Tamil Church, Kuala Lumpur, on the morning of Monday, 2nd May, 1977, conducted by the Pastor of the church, Mrs. T. Selvasingham, daughter-in-law, and Mrs. K. Navaratnam, a niece of the deceased, rendered a special Tamil lyric and the grand-children an English song. The eulogy was given very meaningfully and effectively by Mr. S. J. V. Ponniah, son-in-law, and the sermon was preached by Dr. Indran Devadason, grand-son, Mr. R. D. Amarasingham, son, while giving the Acknowledgement announced that the family of Dr. Duraisamy has decided to set up a scholarship fund named after the doctor toward the support of one ministerial candidate of the Tamil Annual Conference of the Methodist Church in Malaysia. The scholarship amounts to \$1,800 a year. Also, donations by a host of friends and relations in place of floral tributes amounting to \$1,500 has been given to the Methodist Tamil Church, Kuala Lumpur, for the extension of Sunday School rooms. The late Dr. Duraisamy was a philanthropist of the top order helping many in need, especially students in financial straits both in Sri Lanka and Malaysia. The funeral and the service of thanksgiving were attended by hosts of friends and admirers from various races and religions and Government Departments.

Malaysia Correspondent

ORDAINED A PRESBYTER

The Rev. Subramaniam Manopavan, the worker in charge of the C. S. I. Church at Navaly, was ordained at an impressive service as a Presbyter of the Jaffna Diocese of the C. S. I., on Wednesday, the 4th inst., at the Cathedral Church, Vaddukodai. The service, which commenced at 7-30 a. m., was conducted by the Bishop of the Diocese, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. The Choral Liturgy was followed in the Holy Communion Service.

The Rev. Sam Thampoe, Secretary of the Diocesan Council, presented to the Bishop the Candidate for ordination and then read the Certificate of Authority issued by the Bishop. The Lessons were read by Mr. C. J. Elyathamby, Mr. V. Anandarajah, and the Rev. N. Subramaniam, the father of the candidate.

The sermon was preached by the Rev. K. S. Jeyasingam, based on John 15:16: "You did not choose me, but I chose you and appointed you that you should go and bear fruit and that your fruit should abide; so that whatever you ask in my name He may give it to you." In the course of his sermon, Mr. Jeyasingam referred to a well-known picture of a young man commissioned by Jesus to do His work, one hand of Jesus sustaining the young man and the other pointing to him the world. This picture conveys the truth that the Lord is always with those whom He has chosen as His workers. It is their duty to carry out the task entrusted to them. It is an undisputed fact that it is He who has chosen them. It is a normal practice of the Church to separate some among us and entrust them with special ministerial work. Not only they should believe that He has chosen them as His servants and called them, but the person themselves must believe in His calling.

Mr. Jeyasingam mentioned among the duties of the Minister the following: (1) He must preach the word of God with wisdom and force. The Gospel is enough for all purposes, for all peoples and for all times. Hence, the relevancy of the Gospel must be shown to the world. St. Paul reminded Timothy, whether it was a fit occasion or not, he should preach the word of God. The world is always saying "We should like to see Jesus". Ministers must show Jesus to the people through their preaching, life and service. (2) A preacher should observe and administer the various Sacraments. They must explain to their congre-

J. D., C. S. I.

EVANGELISTIC FESTIVAL

(MAY MEETING)

will be held
on Saturday, 21st May, 1977
from 8-30 a. m. to 4-00 p. m.
at the Uduvil Church.

The Rev. John Isaac
of Kandy, and
Mrs. Isaac
will be the chief speakers.

All are cordially invited.

(REV.) D. C. RATNASINGHAM
Evangelistic Officer.

gations the tradition of these Sacraments, their meaning and values. The Church's Sacraments are the Lord's. Hence, they are of great help to those in need and a blessing to them. (3) A Minister should render real service to the world. Instead of lording it over others, he should be the servant of all. He should remember that "the Son of Man came not to be ministered unto but to minister". The Church workers should minister to all people in the Church and outside it, even to those of other faiths and communities. They must consider themselves as co-workers with Christ. For this they must be ready to receive their power and authority from the Lord, remembering the words of Jesus "As the Father sent me to you, I send you to the world". They must be convinced of the Lord's commission ("Go ye out into the world") and His promise ("I will be with you always").

The following joined the Bishop in the laying on of hands on the Rev. Manopavan's head: the Revds. S. N. Sugunanathan (a brother of the candidate), N. W. G. Sugunarajah, S. P. Jeyasingham, S. P. Vijayarajam and S. T. Aseervatham. After the ordination prayer by him, the Bishop presented the new Presbyter with a Bible and a stole.

The Litany was led by the Rev. S. N. Sugunanathan and the following assisted the Bishop in celebrating Holy Communion: the Revds. N. W. G. Sugunarajah, S. P. Jeyasingham, S. N. Sugunanathan and K. S. Jeyasingam. The two hours inspiring service came to an end with the pronouncement of the benediction by Bishop Ambalavanar.

Those who were present at the service were entertained at breakfast by the Rev. and Mrs. S. Manopavan at the Jaffna College Dining Hall.

தரப்படுத்தல் தொழையுமா?

சென்ற மாதம் ஆள சிங்கள, தமிழ்ப் புதுவருடத் தினத்தை முள் னிட்டுச் செய்தியொன்று வழங்கிய நமது பிரதமர், "நீங்கள் சிங்களச் சமுதாயத்தையோ, தமிழ்ச் சமுதாயத்தையோ, வேறெந்தச் சமுதாயத் தையோ சேர்ந்தவர்களாயினும், இந்நாட்டோடு நம்மைப் பிணைத்துக் கொள்ளும் ஐக்கிய மனப்பான்மையை ஒருப்படுத்திக்கொள்ள இது ஏற்றவொரு தருணமாகும்" என்றார். அதே சமயத்தில், "நாம் எவராயிருப்பினும் இக்கொண்டாட்டத்தைக் குதூகலமாய்ச் கொண்டாடும் நாமனாவரும் இந்நாட்டிற்குப் பொதுவான நாட்டங்களை யே கொண்டிருக்கிறோம்" எனவும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

கடந்த 7 ஆம் திகதியன்று நுவரேலியாவில் அவர்கள் பங்கு பற்றிய பிரசாரக் கூட்டம் ஒன்றில், "சாதி, சமய, சமுதாய வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் எவ்வித பாரபட்சமும் இவ்வரசாங்கத்தினால் காட்டப்படமாட்டாது" எனப் பிரதமர் வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். அவர்களின் இப்பேர்ப்பட்ட மனப்பான்மையை நாம் மனதாரப் பாராட்டுகிறோம். இதே மனப்பான்மை அரசாங்கத்தையும் அதன் தாபனங்களையும் சேர்ந்த அனைவருக்கும் இருக்குமானால், நம் நாட்டைக் கெடுபிடியாய்ப் பிடித்திருக்கும் துவேஷ மனப்பான்மைகள் தலைகாட்டவும் துளியிதா. ஆயினும், தெய்வம் விடை தந்தாலும் பூசாரி விடை தர வேண்டுமே! மதப் பிரிவு, இனப் பிரிவு என மனதிற கொண்டு செயலாற்றும் உத்தியோகத் துறைகள், உத்தியோகத் துறைகளில் வீற்றிருக்கும் வரையும் நீதியையும் நடுநிலையையும் காத்திருப்பது சங்கடமான காரியமாகிறது. இதைக் காட்டும் சம்பவங்கள் இடையிடையே நிகழ்கின்றன; அவைகளில் இதுவொன்று:—

"தரப்படுத்தல்" பழமையாய்ப் போள விடயமல்ல; வேளைக்கு வேளை தலைதூக்கித் தாண்டவமாடுமொன்று. வாழ்க்கையில் முள்ளேற வேண்டுமென்ப மெய்வருத்தம் பாராது, பலத்தையும் பணத்தையும் செலவிட்டுப் படித்தும் பயன காணவிடாமற் போகும் வாஸிபர் பலரை மனம் பதற வைத்துவரும் ஒன்று. அது வளர்ச்சி பெற்றும், வாஸிபரோடு மட்டும்தான் திறனுடையால், வளர்ந்தோரையும் பாத்தரும் ஒன்றாய் வந்துவிட்டது. கடந்த ஆண்டில் நடந்த கல்வித்துறைத் தத்துவப் பத்தர்ப் பரீட்சையின் (Diploma in Education) முடிவுகளை ஆராய்ச்சிச் சர்வலாசாலை விரிவுரையாளரைக் கொண்ட மதிப்பீடுவோர் குழு வொன்று சென்ற மாதம் 22 ஆம் திகதியிற் கூடியது. இப் பரீட்சைக்குத் தோற்றியவர்கள் மொழியில் 420, தமிழில் 55, ஆங்கிலத்தில் 45 பேர். நானு மணி நேரம் நடந்த இக் கூட்டத்தில் மொழிவாரியாக்கக் கூடியிருந்த விரிவுரையாளரில் தமிழ் மொழியினோர் ஒரு சிறு தொகையினர். அவர்கள்மேற் பொழியப்பட்ட வசைமாரியும், அவர்கள் நேர்மை குறித்து எழுப்பப்பட்ட சைகைப் பேச்சுக்களும் வருந்தத்தக்கவை. அவர்கள் நோமையற்று நடந்ததே தமிழ்ப் பரீட்சார்த்தங்கள் கூடிய புள்ளிகளை எடுத்த காரணம் எனப்பட்டது. தமிழ் விரிவுரையாளர் பேச்சாளராயிருந்த திரு. சந்திரசேகரம் கொடுத்த நியாயம் வேறு. தமிழ் மொழியிற் பயிற்றுவார் யிசச் சொற்பமான தொகையினோர், எனவே, அவர்கள் மத்தியில் கூடிய, ஆழமான வேலை செய்யக்கூடியதாயிருந்தது. அதோடு அவர்கள் கூடிய தொகையான புத்தகங்களையும் உபயோகிக்கக்கூடியதாயிருந்தது. இவை இரண்டும் அவர்கள் சார்பாய் அமைந்ததே தவிர, இதன் நிமித்தம் பாண்டிளைக்குரிய குற்றம் எதையும் இவர்கள் செய்தார்கள் எனப்பதற்கில்லையே. ஆயினும், இந்தக் காரணங்கள் இக்குழுவின் அதிகப்படியான சிங்கள விரிவுரையாளர் மனதைச் சாந்தப்படுத்தவில்லை. விரிவுரையாளரின் நேர்மையின்மையே காரணமெனப் பிடிவாதம் போட்டார்கள்.

நீதியான முறையில் காரியங்களை முடிக்கவேண்டிய தமிழ் விரிவுரையாளர் அடுத்தகேற்றவோர் உபாயமும் கூறினர். தமிழ்ப் பரீட்சார்த்திகள் எடுத்த புள்ளிகளின் அடிப்படையில் தரப்படுத்தல் செய்யலாம். அது சிங்களப் பரீட்சார்த்திகளுக்குச் சாதகமாயமையும்; தமிழ்ப் பரீட்சார்த்திகளுக்கும் பா தகமாகா து என்றனர். அதுவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. சிங்களப் பரீட்சார்த்திகளின் அடிப்படையில்—அதாவது, குறைந்த தரத்தின் அளவுப்படி, தமிழ்ப் பரீட்சார்த்திகளின் புள்ளிகளை தரப்படுத்தப்பட வேண்டும் என நான் கொண்டு நின்றனர். சிங்களப் பரீட்சார்த்திகளுக்கு உதவுவதிலும் பார்க்கத் தமிழ்ப் பரீட்சார்த்திகளுக்குக் கேடு கொண்டு வருவதே அவர்கள் நோக்கம் போலாயிற்று. "நீயும் வாழ்ந்துகொள்; உன் பிறனையும் வாழவிடு" என்பது அவர்கள் கேட்டறியாத முதுமொழி போலானது. "அரசியல் மேடையில் பேசுவதுபோல் வெருட்டு விடாதீர்" எனத் தமிழ் விரிவுரையாளரில் ஒருவர் வெருட்டப்பட்டார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஈற்றில் "ஒருவனுக்கு ஒரு வேட" என்கிற ஜனநாயக ரீதியில் "வேட" எடுக்கப்பட்டது. சிங்களப் பரீட்சார்த்திகளின் புள்ளி அடிப்படையில் தமிழ் பரீட்சார்த்திகளின் புள்ளிகள் தரப்படுத்தப்பட வேண்டும் என எடுக்கப்பட்ட வாக்கெடுப்பில் சாதகமாக (தமிழுக்குப் பா தகமாக) வாக்களித்தோர் 27 பேர்; பா தகமாக வாக்களித்தோர் 7 பேர் மாத்திரமே (முழுத் தமிழ் வாக்காளர் கூட்டமுமே)! தரப்படுத்தல் தமிழினத்தைத் தரப்படுத்தும் உபாயமே என்றால் யிகையாகுமா?

நீதியையும் நியாயத்தையும் நிலைநாட்டி, நடுநிலையைக் கடைப்பிடித்து, இத்தீவை ஒரு தர்மதீபம் ஆக்கிவிட நமது பிரதமர் முயலுகின்றார்; அதற்கு முட்டுக்கட்டையாக முள்வருவோர் ஏராளம், ஏராளம்! இந்த நிர்ப்பந்த நிலை என்றுதான் மாறுமோ? தமிழினம் காத்திருக்கிறது.

ரஷ்யாவுக்குள் வேதாகமப் பிரதிகள்

ரஷ்ய பரஷ்யயில் அச்சிடப்பட்ட வேதாகமத்தின் 80,000 பிரதிகளை இறக்குமதி செய்வதற்கு அங்குள்ள பத்திரிகை ஐக்கிய சபைச் சங்கத்திற்கு ரஷ்ய அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. ஐரோப்பிய பத்திரிகை சபைப் பேரவை இதற்கெனக் கொடுத்த நிதி உதவியைக் கொண்டு வேதாகமச் சங்கக் கவின் ஐக்கியம், இந்த வேதாகமப் பிரதிகளை அனுப்புவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது.

இத்திவ்வாறாக ரஷ்யாவின் கிறிஸ்தியனோ கரூழிய அடைப்புக் கூடகவிலோ (Labour camps) சமார் 110 பத்திரிகை கிறிஸ்தவர்கள் இடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என லீடியா வினஸ் என்ற அம்மையார் கூறியுள்ளார். இவர்களின் புருஷன்—ஒரு குருவானவர்—இப்படியான ஒரு அடைப்புக் கூடத்தில் இருந்து மரித்தவர். இவர்களின் ஒரு குமாரன்—இவரும் குருவானவர்—தற்பொழுது சைபீரியாவின் ஒரு அடைப்புக் கூடத்தில் இடப்பட்டிருக்கிறார். திருமதி வினஸ் அம்மையார் கூட முன்று ஆண்டுகள் சிறையிலிடப்பட்டிருந்து, 1971 ஆம் ஆண்டில் விடுதலை பெற்றவர். எனினும், அங்கு நடைபெறும் அட்டேயிங் களை வெளியுலகத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லுகின்ற காரணத்தினால் திரும்பவும் சிறையிலடைக்கப்பட்ட தாள் காத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். இச்செய்தியை ஒரு மிஷன் தாபனத்தின் செய்தித் தாள் வெளியிட்டுள்ளது.

இரட்சனிய சேனையின் புதிய தலைவர்

ஜூலை மாதத்தில் இரட்சனிய சேனையின் தளகர்த்தர் பதவியி லிருந்து இளைப்பாறும் கிளாறன்ஸ் உவெஸ்மன் என்பவரின் இடத்தில், இந்த அணத்துலக இயக்கத்தின் தளகர்த்தராக ஆர்ணல்ட் பிரவுன் என்பவரின் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் இப்பொழுது இரட்சனிய சேனையின் ஒரு ஆணையாளராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

குரு அபிஷேகம்

தென்னிந்திய திருச்சபை, யாழ்ப்பாண அத்தியட்சாதினத்தின் உதவிக் குருவாக நவாலித் திருச்சபையின் கடமையாற்றி வரும் கனம் சுப்பிரமணியம் மலேபவன் அவர்கள் புதன் கிழமை 4 ஆம் திகதியன்று ஆதின அத்தியட்சர் மகாசனம் D. J. ஆம்பலவாணர் அவர்களின் குரு அபிஷேகம் செய்து வைக்கப்பட்டார்கள். இந்த அபிஷேக ஆராதனை முழுவதும் பாடல் முறையான அமைந்த திருவிருந்தாராதனையுடன் கூடிய தரய் அன்று காலை 7.30 மணிக்கு வட்டுக்கோட்டை ஆசன ஆலயத்தில் நடைபெற்றது.

மகாசனம் அத்தியட்சர் அவர்கள் ஆராதனையை நடத்தினார்கள். திரு. C. J. இளையதம்பி, திருமதி V. ஆனந்தராஜா, அபிஷேகியின் தம்பன் கனம் N. கம்பிரமணியம் ஆகியோர் வேதப் பாடல் களை வாசித்துதவினர். கனம் K. S. ஜெயசிங்கம் அவர்கள் அருளுரை வழங்கினார்கள். ஒரு குருவின் கடமைகள் ஞானமாயும் விவேகத்துடனும் கர்த்தரின் வார்த்தையைப் பிரசங்கிப்பது, பரிசுத்த சர்க்கிரமேத்துகளை

திரு. B. R. இராஜத்தினம்

யாழ்ப்பாணம் இராசாவின் தோட்டத்தைச் சேர்ந்தவரும், சமீபகாலம்வரை மிகப் பிரபல்யம் பெற்ற சட்டத்தரணியாய்க் கடமையாற்றியவருமான திரு. வினாற் இராஜதோன் இராஜரத்தினம் அவர்கள் புதன் கிழமை 4 ஆம் திகதியன்று காலமானார்கள். இவர்கள் கிருபையின் அடைபுக் கணவரும், காலஞ்சென்ற டக்டர் பிரிவில் இராசரத்தினம், திரு. விக்கிர் இராசரத்தினம், கிணேறு, மேற்றிள் ஆகியோரின் பிரிய சகோதரனுமாவார்.

இவர்களின் மெய்நல்லடக்க ஆராதனைகள் கனம் V. S. D. சத்தியநாதன் அவர்களின் உதவியோடு, சங்கை J. J. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களினால் வியாழக் கிழமை 5 ஆம் திகதியன்று இராசாவின் தோட்டத்தில் அவர்கள் இல்லத்திலும் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம் இலங்கைத் திருச்சபைச் சேமக்களாலையும் நடத்தப்பட்டன.

ரால் பகதூர் சாமுவேல் போல்

அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யாழ்ப்பாணச் சபா சங்கத்தில் குருவாய்க் கடமையாற்றி மரித்த தப்போன கனம் ஐசக் போல், திருமதி போல் அவர்களின் குமாரரில் ஒருவரான ரால் பகதூர் சாமுவேல் போல் அவர்கள் சென்ற 8 ஆம் திகதியன்று சென்னைப் பட்டணத்தில் காலமானார்கள். பல வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்தியாவிற்குச் சென்றிருந்த இவர்கள் அக்காலத்து அரசாங்கத்தினால் ரால் பகதூர் பட்டமளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டவர்; உபதளகர்த்தராகப் பதவியுளிக்கப்பட்டவர். பின்னர் கிண்டியிலுள்ள பொறியியல் பட்டதாரிக் கல்லூரியின் அதிபராய் அநேக ஆண்டுகள் கடமையாற்றி இளைப்பாறியிருந்தவர்.

இவர் பிரிவினா துயரமுறுவோர்: மணியிலைர், குமாரர் ஹாபி, உவில்பிடுட்ட, கசிலா, L(f)பி, மருமக்கள் சோதி, மீனா, இராஜசிங்கம், பிரேமம், சகோதரர் திரு. ரெப்பேர்ட் போல், திருமதி இராணி சத்தியநாதன் ஆவர். சகோதரரான திருமதி மேரி வினாற், செல்விகிறேஸ் போல், கனம் சரளி போல் ஆகியோர் ஏற்கெனவே காலமானார்கள்.

ஒழுங்குடன் நடத்துவது, முழு உலகத்திற்கும் ஒரு ஊழியனாய் அமைவது எனக் காட்டி, இப்பேர்ப்பட்ட ஊழியத்தில் ஒரு குரு தெரிந்தெடுக்கப்பட்டது போலச் சபையுமே தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பரத்திரமாயைவால், அது பிறரைக் கர்த்தரிடம் கொண்டுவரும் இம் மகத்துவமான ஊழியத்தின் தனது குருவுக்கு உதவியாயிருக்க வேண்டிய தெனக் கூறினார்கள். அபிஷேகியின் சகோதரன் கனம் S. N. சுருணாதன் பிரார்த்தனா மாலைவை ஏற்றெடுத்தனர்.

கனம் S. N. சுருணாதன், கனம் N. W. G. சுருணராஜா, கனம் S. P. ஜெயசிங்கம், கனம் K. S. ஜெயசிங்கம் ஆகியோர் திருவிருந்து பரிமாற உதவினர். ஆராதனையைத் தொடர்ந்து வந்திருந்த அனைவரும் காலைப் போசனமளித்து உபசரிக்கப்பட்டனர்.

டயட்ரிக் போளோப்பர்

கிறிஸ்தவ சபையும் நாட்டு அரசியலும்

- பி. அருள் -

'கிறிஸ்தவ சபையானது அதிகாரத்துடன் பேசவும் செயல்படவும் வேண்டும்.'

1931 இல் அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து பெர்லின் நகருக்குத் திரும்பிய டயட்ரிக் போளோப்பர் ஜெர்மன் சபைகளுக்கு அக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த அரசியல் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து பாரிக்கலானார். ஜெர்மன் நாட்டு அரசியலில் ஏற்பட்டிருந்த திருப்பங்கள் கிறிஸ்தவ சபைகளையும் பாதிக்கலாயிற்று. ஜெர்மன் கிறிஸ்தவ சபைகளின் போராட்டக்காலம் அப்பொழுதே தொடங்கிவிட்டது எனலாம்.

ஜெர்மன் குடியரசு அமைப்பானது சிதைந்துபோகும் தறுவாயில் இருந்தது. ஒருபுறம் குறுகிய தேசியப் பற்றும், மறுபுறம் பரவும் எப்பூனிலும் ஜெர்மன் குடியரசின் வீழ்ச்சியை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தன. அரசியல் தாக்குதல்களோடு நாட்டின் பொருளாதாரமும் இடக்கட்டான நிலைமையை அடைந்து கொண்டிருந்தது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மக்களிடையே அதிருப்தியை வளர்த்துக்கொண்டிருந்தது. இவ்விதமான அரசியல், தொழில், பொருளாதாரச் சிக்கலில் ஜெர்மன் கிறிஸ்தவ சபையும் சிக்கிக்கொண்டது. கிறிஸ்தவ சபையார் அதே சமயத்தில் நாட்டின் குடிமக்களையும் இருக்கின்றனர் அல்லவா? நாட்டுப் பிரச்சினைகளில் அவர்கள் எப்படி ஒதுங்கி வாழ முடியும்?

கிறிஸ்தவ சபைகளும் அரசியல் சட்டகப் பிரிவுகள் நுழைந்துவிட்டன. கிறிஸ்தவ சபையாரின் அதிருப்தி உணர்ச்சிகளைத் தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு தேசிய சேஷஸிஸ்டர்கள் (நாஜிகள்) தங்களது கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப சபைகளை மாற்றத் தொடங்கிவிட்டனர். 'ஜெர்மன் கிறிஸ்தவர்கள்' என்று பிணியால் அழைக்கப்பட்ட 'விசுவாச இயக்கம்' வளரத் தொடங்கியது. ஒரு நாட்டின் மதமரணத்து அந்நாட்டின் மண்ணிலேயே வேர் விட்ட தரவுகள். அந்நாட்டு மக்களது இனத்துக்கே உரிய இரத்த உறவுத் தொடர்புள்ளவர்களும் இருக்கவேண்டும் என்று இவ்விசுவாச இயக்கத்தினர் போதிக்கலாயினர். ஒரு ஜெர்மன் ஆரிய இனமாக, ஒரு ஜெர்மன் மதத்தினராக மக்கள் அனைவரும் ஒரு தலைவனின் கீழ் ஒன்றுசேர வேண்டும் என்று தேசிய சேஷஸிஸ்டர்கள் பிரச்சாரம் செய்தனர்.

சபைகளில் தேர்வுகள் நடைபெற்றபொழுது, தேசிய சேஷஸிஸ்டர்கள் கொள்கையினர் சபைகளில் இடம் பிடித்துக்கொண்டனர். சில சபைகள் இப்படி நாஜிகளின் அதிகாரத்துக்குக் கீழாகி விட்டன. பேச்சு மெடைகளில் தாக்குதல்களும் பிரிவினர்களும் தொடங்கிற்று. இவ்வேளையில் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தினர் ஏதோ தானே என்று இருப்பதைக் கண்டு வருந்தினர் போளோப்பர். கிறிஸ்தவ சபையானது இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் அதிகாரத்துக்குப் பேசவும் செயல்படவும் வேண்டும் என்று அவர் வீழும்பிடி. சபையானது தகுந்த சமயத்தில் சரியான ஆலோசனை கொடுக்கத் தவறக்கூடாது என்பது அவரது வாதமாகும். ஆனால், அவரது குரல் வலுந்தரத்தில் ஏகக் குரலாகவே ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது.

'சரித்திர தமது சபைக்குப் போராட்டத்தை வரவிட்டால் அதன் மூலமாக ஏதோ ஒரு சூழ்நிலைத் தெரிவிக்கிறது.' இவ்விதம் கருதினார் போளோப்பர். இன்னுள் சீர்திருத்த இயக்கம் என்று ஒன்று தோன்றி, சபையானது அரசியலில் தலையிடக்கூடாது என்ற பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கியபொழுது போளோப்பராக அமைப்பு பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. 'இப்படித்தான் சபையானது அரசியலுக்குக் கீழ் டங்கிச் சரணாகி அடைகிறது!' என்று சீறும் கொண்டார் அவர்.

கிறிஸ்தவ சபைக்கு நெருக்கடியான இந்தக் காலத்தில் அவர் தமது பிரச்சனை வசனங்களாகத் தெரிந்துகொண்ட சில வேதப் பகுதிகள் நினைவுகூரத்தக்கது. 1932 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 8 ஆம் நாள் பெர்லின் சபை ஒன்றில் 'நாங்கள் செய்யவேண்டியது இன்னதென்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆகையால் எங்கள் கண்கள் உமமையே நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன!' (2 நாளா. 20:12) என்ற பழைய ஏற்பாட்டு வசனத்தை விளக்கி அருளுரை ஆற்றினார்.

(தொடரும்)

காந்த் புரிப் பிரமத் அத்தியட்சர் சந்திப்பு

உலகின் 750 இலட்சம் ஆங்கிலேயத் திருச்சபையாரின் தலைமைக் குழு, காந்த் புரிப் பிரமத் அத்தியட்சர் தோளில் கோலன் அவர்கள் சென்றவாரம் திருச்சபையின் பல்வேறு பிரிவுகளின் பிரதான ஸ்தலங்களில் சந்திக்கும்படி ரோமாபுரி, இல்தானபுல், ஜெனீவா ஆகிய நகரங்களில் சந்தித்தார்கள். தமது சந்திப்பைக் குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்த லொரென்ட் கோலன் அவர்கள், இதன் விளைவுகள் சரித்திரத்திலேதான் காணப்படும் என்றார்கள். 'ஜெனீவா நகரில் ஆணததுகைத் திருச்சபைச் சங்கத்தின் (World Council of Churches) தலைவர்களுடனும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தனார் எனச் செய்தி உருகின்றன. இச்சந்திப்பு கோலன் அவர்கள், "குழுமருக்கும் சபையாருக்குமிடையே, இன்னும் பிரதானமாகக் குழுமருக்கும் வெளி உலகத்திற்குமிடையே ஒரு பிளவு ஏற்படும் அபாய மிகுக்கிறது" என எச்சரிப்புக் கொடுத்தார்.

முத்திரை செல்வா நினைவாலயம்

மறைந்த முத்திரை செல்வநாயகத்தின் ஞாபகமாக யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் நினைவாலயம், கட்டிடக்கலை நடினரும், தமிழ் நாட்டின் முன்னைய முதல் அமைச்சு குமரன திரு. முத்துவேலு கருணாநிதி அவர்களின் கையாள்வோசனைகளைக் கிணங்க அமைக்கப்படும் எனச் செய்தி உருகின்றன. இத்தொடர்பாகத் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்யவிருக்கிறார்கள். இந்த நினைவாலயம் திராவிடச் சிற்பமுறைக்கு இணங்கிய தரகும் எனவும், சுமார் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் செலவானதாகும் எனவும் கூறப்படுகிறது. அடுத்த வரும் தேர்தலுக்கு முன்னமே இதை அமைத்து விட வேண்டுமென முயற்சி செய்யப்படுகிறது.

சிறுவர் பகுதி

விசுவாசக் கண்

"அவரை நீங்கள் காணாமலிருந்தும் அவரிடத்தில் அன்பு கூருகிறீர்கள்." (1 பே. 1:8)

சிறுவனொருவன் விதியின் அருகிலுள்ள ஒரு கற்பாறையின் மேல் அமர்ந்துகொண்டு கையிடு ஒரு நூறிப்பதுடன், கையில் ஏதோ பாட்டொன்றை இசைத்துக் கொண்டு சந்தேகத்துடன் காணப்பட்டான். அவ்வழியே சென்ற ஒருவர் உற்சாகத்துடன் காரணப்பட்டான். அவ்வழியே நெருங்கி, "என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?" எனக் கேட்டார். அதற்கவர் 'நான் ஆராயத்தில் எனது பட்டத்தைப் பறக்கச் செய்து கொண்டிருக்கின்றேன். அது மிகவும் உயரத்திலிருக்கிறது,' என்றான். அதைக்கேட்ட அம்மனிதர் மேலே நகரூக உற்றுப் பார்த்து, அங்கே ஒன்றையும் காணவில்லையே என்றார். அதற்கு அச்சிறுவன், "என்னுடைய அத்தைக் காணமுடியவில்லை. ஆயினும் என் கையிலிருக்கும் நூறிப்பதில் நூல் இழுப்பதால் அது மிக உயரத்திலிருப்பதாக அறிகிறேன்," என்றான். அவன் கையில் உள்ள நூறிப்பதில் நூல் சென்றதொன்றேயேயிருந்ததால் அவனது பட்டம் பறந்து கொண்டிருப்பதை அப்பையன் அறிந்தான்.

நாமும் அச்சிறுவனைப்போல இந்த உலகில் இருக்கிறோம். இயேசுவரனவரோ அவனுடைய பட்டத்தைப்போல மிக உயரத்தில் பரலோகத்திலிருக்கிறார். நமது சரிக்க கண்களால் நாம் அவரைக் காண முடியாது. அவரோடு நாம் கொண்டிருக்கும் நேரடியான உறவினிமித்தம் அவர் பரலோகத்திலிருக்கிறார் என்பதை அறிய முடியும். நாம் நம்மை அந்தச் சிறுவனைப்போன்ற விசுவாசிகளாகவும், அப்பட்டத்தை நமது இரட்சகராகவும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால் பட்டத்தைப் பறக்கச் செய்கிற நூலைப்போன்ற நமது நம்பிக்கையமைகிறது. நூறிப்பதிலுள்ள நூலானது கற்றப்பட்டிருப்பது போல நமது விசுவாசம் நம்மை இரட்சகருடன் ஐக்கியப்படுத்துகிறது. நூறிப்பதானது உடலுந்து வாராததை, நூலானது அக்கடவுளின் வார்த்தைகளை மீதுள்ள நம்பிக்கை, நூலானது பட்டத்தை இழுப்பதே செய்வதுபோல பரிசுத்த ஆய்வானவர் நமது ஆணியுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார், கிறிஸ்துவரனவர் அங்கேயிருக்கிறார், என்று எவ்வாறும் நமல் அறிய முடியும். பரிசுத்த ஆணியானவர் நமக்கு அத்தைக் கடவுளாகிய வார்த்தைகளடங்கிய வேதபுத்தகத்தின் மூலம் விளக்கிக் காட்டுகிறார். நாம் வேதத்திலுள்ள அவருடைய வார்த்தைகளை நம்பும்போது அந்த விசுவாசம் நம்மைக் கடவுளுடன் இணைப்பச் செய்கிறது. "ஆய்வானவர் தாமே நம்முடைய ஆணியுடனே கூடச் சாட்சி கொடுக்கின்றார்." ரோ 8:16 நாம் வேத வசனங்களை நமது மெய்யான வழியையும், கைகாட்டியாரையும் ஏற்றுக்கொண்டோமானால் வேதவசனங்களின் ஆக்கியோருகிய உடலுருடைய ஆணியானவர் தாமே நமது விசுவாசம் மெய்யானதென்றும் அவரில் நினைத்திருக்கிறோமென்றும் நமது சிலனுள்ள இரட்சகர் பரலோகத்தில் மகிமையாய் வீற்றிருக்கிறார் என்றும் நம்மோடு பேசுவார்.

நன்றி - "ஆசீர்சூரிய உளவு"

யாழ்ப்பாண அத்தியட்சர் தீர்மானம்

வருடாந்த

சுவிசேஷ விழா

(வைகாசி கட்டம்)

இம்மாதம் 21 ஆம் திகதி காலை 8-30 மணி தொடக்கம் பி. ப. 4-00 மணி வரை உடுவில் தேவாலயத்தில் நடைபெறும்.

எனம் ஜோன் ஐசக் அவர்களும் திருமதி ஐசக் அவர்களும் விசேட பேச்சாளராயிருப்பார்கள்.

அனைவரும் சமுதமனிக்க அன்புடன் அழைக்கிறோம். (அருள்நீடு) டி. சி. இரத்தினங்கம், சுவிசேஷ ஊழியர்.

போர்க் கப்பலை

மீட்டெடுக்கும் முயற்சி

1795 ஆம் ஆண்டில் திரு கோணமலை கைப்பற்றுவதில் உதவி புரிய வந்த பிரித்தானியப் போர்க் கப்பல் ஒன்று, ஏற்பட்ட புயலினால் கற்பாறையில் மோதிச் சேதப்பட்டுத் திரு கோணமலைக்குச் சற்றப்பாலான கால்குள் முழுகியது. இதைப் பற்றிய விவரங்கள் லண்டன் நகரில் அரசாங்க ஏட்டுப் பிரதி நிலையத்தில் காணப்படுகின்றன. "டயமிட்" எனப் பெயரிடப்பட்ட இந்தக் கப்பலில் எட்டு அங்குலக் குண்டு விகம் பிரங்கிள் இரண்டும், சுமார் 700 குண்டுகளும், 100 பீப்பர வெடிமருந்துகளும் இருந்ததாக இந்த விவரங்கள் கூறுகின்றன.

இலங்கை அழைவாராய்ச்சித் திணைக்களம் இக்கப்பலை மிதத்திக் கரைக்குக் கொண்டு வரும் முயற்சியில் இப்போது சடுபட ஆர்ந்து. நீரின் கீழ் முழுகி ஆராய்ச்சி நடத்தும் சிலர் இக்கப்பலைக் கண்டுள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது. இத்திட்டம் சாத்தியமாய் முடியுமானால், அழைவாராய்ச்சிக் கல்விக்கும் பெரும் பயனளிக்கும் என நம்புகிறார்கள். இலங்கைக் கடற்படை இதில் உதவி புரிய முன் வந்துள்ளது.

கிறிஸ்மஸ் -

புது (பழைய) நோக்கு

கிறிஸ்மஸ் சம்பவத்தின் பழமைபானதும். மெய்யானதுமான தத்துவத்தைத் திரும்பவும் கண்டு கொள்ள வேண்டுமென்ற சிந்தனையோடு, அமெரிக்காவிலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் சென்ற ஆண்டின் கிறிஸ்மஸ் விழாவை மிகக் காத்திரமாய்க் கொண்டாடினார்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. வழமைபாகக் கிறிஸ்மஸ் கொண்டாட்டத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்த சந்தடி மிடுந்ததும், கீழ்த்தரமானதும், வியர்பார நேசக்கல் கொண்டதுமான நிலைபரத்தைக் குறித்து ஆவேசம் கொண்ட அநேகர், இந்த முறையாவது இயேசு தம்மோடு கிட்டியிருக்கும் அனுபவத்தைக் கண்டு கொள்ள வேண்டுமென வாருகை கொண்டிருந்ததாகக் காரணப்பட்டது எனக் கூறப்படுகிறது.

இத்தொடர்பாக, நியூ யோர்க் பட்டணத்தின் குருவரனவர் ஒருவர் பின்வருமாறு கூறினார் எனத் "திருச்சபைத் தூதன்" என்ற சஞ்சிகையில் காண்கிறது; இந்தக் கிறிஸ்மஸ் வேளையில் இயேசு நம்மோடு பேசுவாரானால், "என்னை ஞாபகமிருக்கிறது" என ஒரு கேள்வியாகவும் ஆச்சரியக் குறிப்பாகவும் சொல்லக்கூடும்.

The Morning Star

13th May, 1977

"Human Freedom in Sri Lanka Unaffected"

This is the title given to the publication of extracts from a document released by the U. S. State Department on "Human Rights Practices" and published in a special cage in the front page of the *Ceylon Daily News* of 22nd April, 1977. This is indeed a startling statement about our country difficult for a large number of people to believe. The writer, who sent the extracts from New York, describes the 143-page document as covering "Human Rights Practices in 82 countries — 4 of whom are recipients of U. S. security assistance". The writer further adds: "Sri Lanka gets very high marks in the report compared to most countries." This compliment to our country should make every one of us happy. But the question is: Does she deserve it?

In the extract published we note the following for special consideration. "Very severe economic problems as well as tensions between the country's Tamil minority and the Sinhalese majority have added strains to Sri Lanka's political system. Despite these problems, deeply rooted concepts of the rule of law, respect for the rights of individuals, and parliamentary democracy have not been displaced." We do not think that this is true of the claim that parliamentary democracy in our country has not been displaced. During the last seven years there have been a number of cases where democracy has been displaced. For six years the country has been under a State of Emergency. A number of important administrative acts have been enacted through the Government Gazette without being discussed in the National State Assembly. They have become law afterwards. And what about the prorogation of the National State Assembly a few months back? While a Vote of No Confidence against the Government had been fixed to be discussed by the Assembly on a fixed date, the Premier suddenly prorogued the Assembly, even without the knowledge of its Speaker. And now, for seven months till the next general elections the Prime Minister and the Cabinet are ruling the country, without any reference to the National State Assembly of elected representatives. Can this be called democracy? Such instances can be multiplied.

In this connection, we wish to ask whether the restrictions placed on the movements, associations and the freedom of speech by members of the T. U. L. F. are in conformity with democratic principles. And what about the detention of over 40 Tamil youth in prisons from two to four years without a charge sheet being served on them or without their being brought before a court of law?

The U. S. State Department document, referred to above, has, it is stated, "drawn on the resources of two international institutions for its conclusions — The London — based Amnesty International and the New York — based Freedom House."

We happen to have a copy of the report the Amnesty International issued after a Mission to Sri Lanka in January, 1975. Will this report support the claim of this document? Let us take just a few of their recommendations:—

1 a. "We therefore respectfully submit that your government consider revoking the Criminal Justice Commission Act. (This report was submitted to Her Excellency the Prime Minister of Sri Lanka.)"

1 c. "We further submit that your government announce a time limit by which all those charged with offences committed in connection with insurgency should have been tried."

11 a. "We therefore respectfully submit that your government consider the immediate abolition of the 15-day rule, so that prisoners appear before a magistrate within 24 hours of arrest."

c. "We therefore respectfully submit that your government review provisions for detention without trial with a view to bringing them to an end."

Page 2 para 11. "Stung by the insurgency, the present government has felt compelled to compromise — at least temporarily — some of basic liberties."

Page 3. "The judiciary maintains a high degree of independence, but there are distinct signs that it feels its independence threatened."

These are but a few examples hurriedly taken from the report. If these do not indicate violation of human rights, what will?

(Contd. from last column)

such hostility. Please see the *Daily News* of 17-2-77, the *Suntiran* of 17-4-77 for a Tamil translation of the comments by the Perumuna on the 20 demands and the *Daily News* of 28-4-77 for the protest against the findings of the International Commission of

Jurists.

Thus while the 20 demands can leave a few people undisturbed, a majority will lose a great deal over a period of time. Still, which it should be has to be a matter for decision by the people as stated earlier.

A TAMIL

TAMILS AT THE CROSSROADS

III

20 demands by 40

On the 26th of June, 1976, a Conference attended by "representatives of Tamil opinion from several parts and sections of Sri Lanka", was held at the Moors Islamic Cultural Home, Colombo. The Conference was convened by the Committee for the Solution of Tamil-Speaking people's problems. Forty persons from different walks of life had signed as Conveners on behalf of the Committee.

A resolution they passed unanimously had 20 proposals to solve some of the major problems faced by the Tamil-speaking people of Ceylon. These include:

1. 12 proposals relating to language hardships.

2. Fundamental Rights to be justiciable.

3. Take-over of Tamil schools in the plantation areas.

4. Speedy implementation of the Indo-Ceylon Agreement.

5. Decentralised authority.

6. Development of Tamil areas.

That Ceylon Tamils have been subjected to 'distresses and hardships', specially after Independence, is widely accepted. Many individuals and groups have come forward with different suggestions to solve the predicament of the Tamils. The twenty proposals by the forty is one such effort. The proposals, as the Conveners say, are to be the basis for discussion with the Government.

In this connection several questions come to mind:

1. *Have these people the right to act?*

The assumption that the elected M. Ps are the only persons who can speak on behalf of a people is no longer tenable. Times have changed. So also the omniscience tacitly claimed for the M. Ps is also not valid.

A nation in distress will seek several alternate ways to redeem itself and for this there will be 'a gathering of the clans', followed by a union of the learned and the practical, and greater understanding between the rich and the poor. The forty have all these characteristics.

Besides, the unfortunate divisions which have erupted within the ranks of the TULF make it very necessary for a super group to emerge, which will consist of men and women of differing views, who, nevertheless, are willing to unite in a common cause, the well-being of Tamils. It will not be their aim to arrogate power to themselves, but to guide the people in the basic considerations that must be remembered in a march forward, as well as the disciplines that are necessary for today.

This super group is our greatest need at the moment. Can we hope that it will emerge? We must remember that the M. Ps are politicians and their interests are, therefore, political interests,

whereas a super group would be interested in the well-being of the people. There is a big difference between political interests and interests in the people.

2. *Secondly, are these 20 proposals of value to the Tamils?*

Without doubt, if these proposals are sanctioned by the Government, they will bring a large measure of relief to the Tamils. They cover all areas of life except the colonization of Tamil areas by the Government with non-Tamils.

3. *Are they likely to be attained?*

It is impossible to answer this question. Two meetings with the Prime Minister have not produced any results so far. But it is certain that some at least of the demands will be granted because of the wide spread awareness of the injustice to the Tamils. Having received these, we shall have to campaign all over again for the others.

4. *What then?*

It is necessary at this stage to consider the advantages and disadvantages of seeking redress through such proposals. One major advantage is that the Tamils, wherever they are now in Ceylon, could continue their life as at present. This is what many want and are longing for it as they do not want to be disturbed where they are at present, specially if they are outside Eelam. There is also no hardship involved as in the formation of a separate state.

The disadvantages, on the other hand, are many.

First, that we have to formulate these proposals and plead for them is an admission that we do not have any rights as a people domiciled here for over 2000 years. Is this the real position to which we have been relegated in the unitary form of government that was thrust on us?

Secondly, what is granted can be taken away by another government so that there is no permanency about what is granted. This also means that to keep what we get we have to be 'on our best behaviour all the time and as your obedient servants'. This attitude of subservience will have a demoralising effect on us. Are we to plead for crumbs all the time at a cost to our personality?

Thirdly, a nation under such subjection can never develop culturally. We lost a great deal culturally under Western domination. Are we to continue to lose because we are not in a position to decide for ourselves?

Fourthly, we quoted Prof. Ludowyk in the introductory article about a hostility that exists before the surface all the time. The granting of even some of these demands will lead to greater hostility. Some politicians and bodies like the Sinhala Tharanga Peramuna are constantly showing

(Contd. on first column)